

Uddøde bigårde

Hærværk eller ej - sådan må en bigård ifølge loven ikke stå hen

Frøavlerne slår alarm

I årene efter anden verdenskrig og ved sukkerkortenes bortfald tabte mange af de såkaldte sukkerbiavlere interessen for biavl. Det førte med sig, at mange bifamilier fik lov til at passe sig selv og uddøde bigårde stod hen med fare for at smitte omegnens bifamilier med sygdom. Det var især den ondartede bipest, som mange bifamilier på den tid blev smittet med. Biavlerne troede, at det var de nye sprøjtemidler, bierne var døde af, men det skulle vise sig at være noget helt andet. Ikke alene biavlerne var kedede af det, men også frøavlerne følte deres eksistens truet, fordi der kom til at mangle bier til at bestøve deres afgrøder.

Statens Biavlsforsøg startet

Af den grund henvendte frøavlerne sig da også til Landbrugsministeriet og bad om hjælp for at få undersøgt sagen, og det var så egentlig årsagen til, at Statens Biavlsforsøg blev oprettet og fik til huse på Strødam ved Hillerød med nu afdøde Dr.phil. Ole Hammer som leder. Det var hensigten at arbejde i frøavlernes interesse, for bier kunne man ikke undvære.

Biavlerne fik uventet hjælp

Pudsigt nok kom Statens Biavlsforsøg til at hjælpe biavlerne langt mere, end det var meningen, men man indså, at der virkelig var behov for det, idet man dengang brugte en

driftsform, hvor genbrug af honningmagasintavler og gamle yngeltavler år efter år gav nosematosen gode betingelser. Men biernes sundhedstilstand var det ikke så godt med. Bifamilierne stod i stampe, var for små og gav kun små honningudbytter.

Hygiejnisk driftsform

Ved den hygiejniske driftsform, som mange bruger i dag, blev hyppig tavleudskiftning anbefalet. Det har vist sig, at netop hyppig tavleudskiftning og stimulering af biernes byggelyst befordrer biernes sundhed og giver langt større slagkraftige bifamilier og dermed langt større honningudbytter.

Bisygdomskurser

Derfor blev der oprettet Bisygdomskurser, som der virkelig var behov for rundt i landet, og som biavlerne blev opfordret til at deltage i. Love om biavl blev revideret. Vandrebavl blev anbefalet, og opstablingstader så dagens lys, og en undersøgelse, de såkaldte egnsundersøgelser af alle landets bigårde blev planlagt og sat i gang.

”Det flyvende Korps” i aktion

Én af de første undersøgelser blev startet på Nordfyn, hvor man havde konstateret mange uddøde bigårde. Frivillige inspektører og tilsynsmænd blev mod betaling opfordret til at deltage og fik det dengang så populære navn: ”Det flyvende Korps” og som, ikke alene på Fyn, men også

andre steder i landet, fandt bigårde, som det der er vist på billedet og meget værre. Der blev taget tavleprøver, og alle var positive, så det, man troede var sprøjteskader og biavlerne af den grund havde tabt lysten, viste sig være alvorlige pestangreb, som omegnens sunde bifamilier valfartede til og dermed befordrede smitten videre.

Ulovlige bigårde

Desværre ser man stadig i dag uddøde bigårde som vist på billedet. Det er ulovligt, idet der i ”Bekendtgørelse om sygdomme hos honningbier” i § 1 står, at det ikke er tilladt at lade bihuse med døde familier eller udbyggede tavler stå således, at bier kan få adgang hertil. Derfor har man pligt til at rydde op efter sig, uanset om man har tabt lysten til biavl eller ej.

Flytteattest

Det skal da også her lige nævnes, at man ifølge loven også har pligt til ved køb eller salg af bifamilier at få udstedt en sundhedsattest af en kyndig biavler eller en bisygdomsinspektør. Dette gælder også for småfamilier fra skolebigårde, som nybegyndere nogle steder får, hvis de har deltaget i et sommerkursus, og hvor det desværre har vist sig, at småfamilierne har været smittet med ondartet bipest, som derfra har bredt sig til andre områder.

Albert E. Paulsen, Haderslev.